

TALENTEN Melvin Vink (22) en Pieter Kox (20) nu al in de amateurtop

Toparbiters van de toekomst

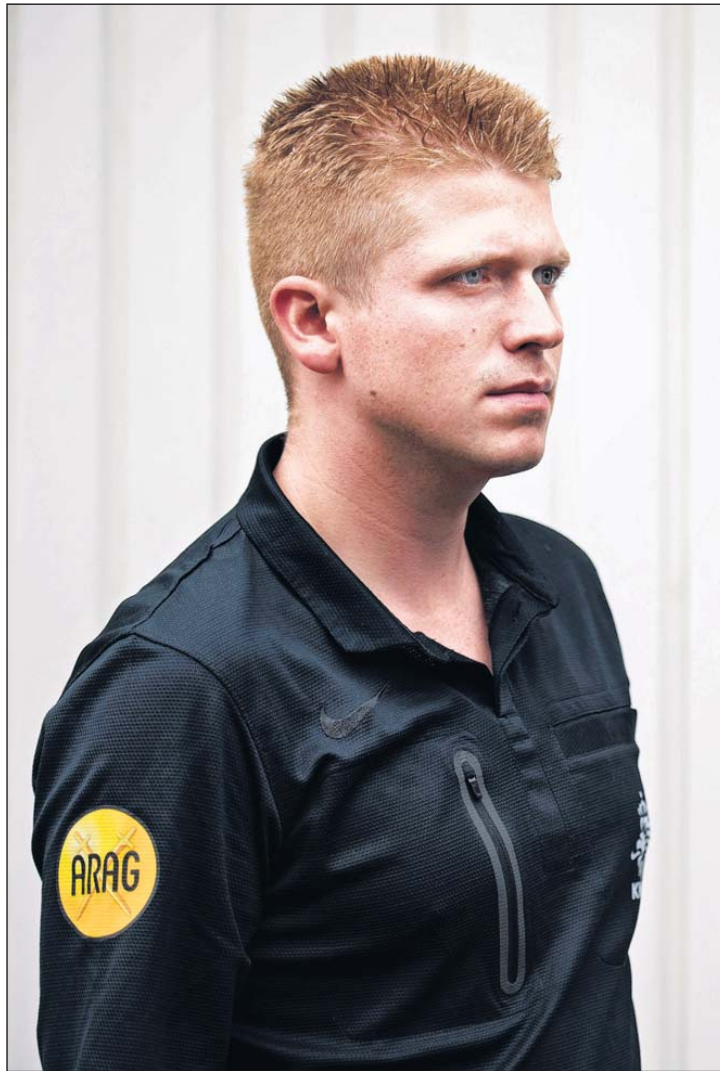
Met respectievelijk 22 en 20 jaar gelden Melvin Vink en Pieter Kox als de groeibriljanten van het Limburgse scheidsrechtersgilde. Als voetballer reikten beiden niet tot de hoofdmacht van hun club, als arbiter lonkt voor het duo wel een mooie toekomst.

door **Jiry Funke**

De A-groep van de KNVB telt met Reinold Wiedemeijer (47) en Ed Janssen (43) twee scheidsrechters van Limburgse afkomst. Daarmee behoort het tweetal tot de oudere heren binnen het korps. De herfst van hun carrière is inmiddels wel aangebroken. Van onderop dient zich echter alweer nieuw talent aan. Jonge, gretige honden met veel liefde voor de fluit.

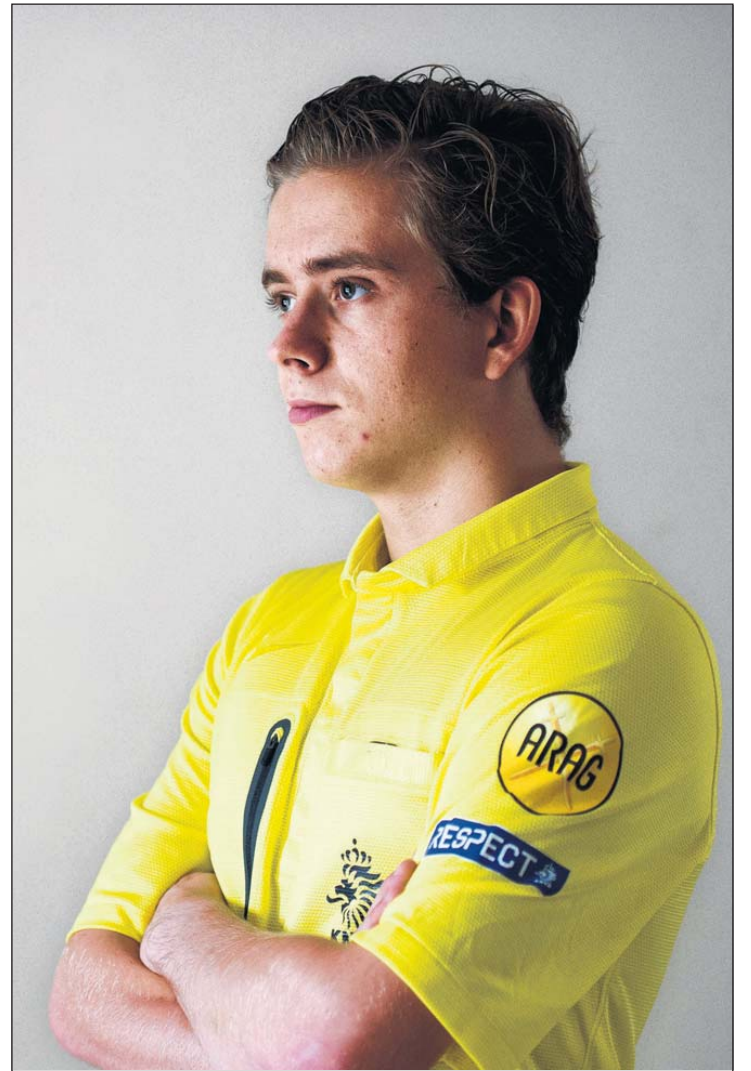
Een karakteromschrijving waar de 22-jarige Melvin Vink overduidelijk aan voldoet. Vanaf dit seizoen is de jeugdige Heerlenaar actief in de hoofdklasse. En dat terwijl Vink pas in 2009 startte met zijn loopbaan als scheidsrechter. „Als voetballer had ik op een gegeven moment in de gaten dat ik het eerste elftal nooit zou kunnen halen”, bekent Vink. „Ik speelde in de A1 van Groene Ster en zat eigenlijk alleen maar op de bank. Daar baalde ik van, je wilt natuurlijk spelen. Ik hield me destijds ook al bezig met het fluiten van de pupillen. Twee jaar deed ik dat al, toen ik werd gevraagd om assistent-scheidsrechter bij de A1 te worden. Dat leek me wel wat en ik begon meteen met de basisopleiding scheidsrechter. Na het behalen van mijn diploma kwam ik in de startersgroep terecht en mocht daarna beginnen in de categorie Zondag 5. Dat betekent dat je zesdeklassers en tweede teams mag fluiten.”

Vervolgens ging het snel met Vink. In een tijdsbestek van vijf jaar stootte hij door naar groep 2. Bang dat hij in de hoofdklasse door zijn leeftijd in de problemen komt is hij geen moment. „Ik heb me nooit laten afremmen door hoe oud ik ben. Ik ben een rustig persoon en laat me niet gek maken door spelers. Ik geniet ook van het spelletje, dat straalt ik volgens mij ook wel uit. Als scheidsrechter ben jij de baas op het veld en daar moeten die andere 22 zich bij neerleggen. Je moet een bepaald overzicht hebben ten opzichte van de spelers en in mijn beginjaren trok ik daarom nogal wat kaar-

Melvin Vink uit Heerlen.

foto Bas Quaedvlieg

Pieter Kox uit Roermond.

foto Bas Quaedvlieg

ten. Maar sinds ik in het talenttraject zit, durf ik verder te kijken. Soms ben ik nog wat te bescheiden en ik werk eraan om dat te verbeteren. Gezichtsuitdrukking is één van mijn verbeterpunten. Ik moet proberen kwader te kijken als ik een speler vermanend toespreek. In andere gevallen wil ik langer oogcontact kunnen houden. Als je dat als scheidsrechter lukt kun je door te kijken vaak al een speler stil krijgen.” „Naarmate je hoger komt wordt het fluiten steeds makkelijker. In die hoge klassen wordt beter en meer op techniek gespeeld. In de eerste klasse zie je overtredingen vaak al ruim van tevoren aankomen, in de vierde of vijfde klasse is het vaak meer lompigheid. Dit seizoen maak ik mijn debuut in de hoofdklasse en daar kijk erg naar uit. Waar mijn eindstation ligt vind ik op dit moment lastig te bepalen maar ik wil sowieso de topklasse halen.”

Minstens zo ambitieus en eveneens deel uitmakend van het talenttraject van de KN-

VB is Pieter Kox. Met 20 jaar is de arbiter uit Roermond zelfs nog twee jaar jonger dan zijn equivalent uit Heerlen. Sinds 2011 huppelt Kox in de rol van leidsman over de voetbalvlakte en in drie jaar tijd floot hij zich naar de eerste en tweede klasse. Een stormachtige ontwikkeling. Dat het allemaal zo snel zou gaan had ook Kox niet kunnen bedenken. „Ik werd al snel genomen in het talenttraject en dan ga je met sprongen vooruit. Je krijgt meteen een mooi podium om op te fluiten en er worden bijeenkomsten georganiseerd waar je inhoudelijk naar de rol van de scheidsrechter gaat kijken. En je prestaties werken dezelfde maand nog mee in je aanstelling, dus dan weet je waar je het voor doet. Ik zit nu in groep 2, maar afhankelijk van mijn prestaties mag ik ook tweede elftallen van bvo's en hoofdklassers fluiten.” Kox vindt het vooralsnog lastig zijn eigen prestaties te schalen. „Die groei verschilt van persoon tot persoon. Je verandert in een enorm tempo en wordt steeds beter in

het managen van een wedstrijd. Ik ben behoorlijk strikt en ik marchandeer niet. Ik probeer zoveel mogelijk situaties op mijn eigen manier op te lossen. Het schurkt aan tegen het buigen van de regels maar zover ga ik zeker niet. Er zijn regels en daar moet je je aan houden. Vervolgens is het belangrijk dat je situaties leert aanvoelen. En je moet ruimte laten voor emoties. Kijk er zijn scheidsrechters die zich laten uitmaken voor 'klootviool' of iets dergelijks, dat laat ik dus niet toe. Ze mogen wel iets zeggen maar tot een bepaalde grens. En ik zeg ook wel iets terug hoor.

Om de top te halen zet Kox hoog in op de presentatie buiten de witte lijnen. „Je moet te allen tijde representatief zijn. Dat betekent minimaal 60 minuten van tevoren aanwezig zijn en als je het Nederlandse dameselftal onder -19 fluit moet je niet in trainingsbroek komen. Alcohol na afloop vermijd ik eveneens want dan kunnen er rare verhalen opduiken. Dat hoort er allemaal bij, als je echt iets wilt bereiken.”

